

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 16. februar 2026

Sag 62/2025

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Gert Dyrn, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Horsens den 11. oktober 2024 (2239/2024) og af Vestre Landsrets 10. afdeling den 11. marts 2025 (S-1992-24).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om, at han frifindes for udvisning og i stedet tildeles en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

T er ud over de forstraffe, der er anført i byrettens dom, ved dom af 8. oktober 2025 straffet med fængsel i 30 dage for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved den 25. juni 2023 i forening med andre at have slået og sparket to personer på kroppen og i ansigtet flere gange, herunder mens de lå på jorden.

Herudover er T den 24. april 2025 i medfør af retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 4, meddelt et tiltalefrafald for den 9. november 2024 at have begået grov vold, jf. straffelovens § 245, mod en anden på den lukkede institution Sølager, hvor han var anbragt. Tiltalefrafaldet, der indebærer at T anses for skyldig, er begrundet med, at anklagemyndigheden vurderede, at T ikke ville have fået en betydelig strengere straf, hvis sagen havde været medtaget under denne sag.

Anbringender

T har anført navnlig, at det vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, hvis han udvises fra Danmark.

Han var 16 år på gerningstidspunkterne, og han var ikke fyldt 18 år på tidspunktet for landsrettens dom. Hans tilknytning til Danmark, karakteren af hans kriminalitet samt hans efterfølgendeandel i Danmark reducerer samlet set risikoen for recidiv til et niveau, som ikke vejer tungere end hensynet til hans tilknytning til Danmark.

Han kom til Danmark som flygtning fra Syrien som 7-årig, og han har således haft hele sin formative opvækst her i landet. Han har siden 2023 været i et fast kæresteforhold med en dansk statsborger. Han taler dansk, men har som ordblind vanskeligt ved det skriftlige. Han har under sin afsoning afsluttet 9. klasse og har ønske om at påbegynde videre uddannelse, idet han ønsker at etablere et kriminalitetsfrit liv. Alle hans nære familierelationer, heriblandt forældre og to brødre, opholder sig i Danmark og er ikke involveret i kriminalitet.

Under hensyntagen til hans unge alder må han anses som velintegreret i det danske samfund, og det er helt åbenbart, at hans sociale, kulturelle og familiemæssige bånd er langt stærkere til Danmark end til Syrien, hvortil båndene må betegnes som noget nær ikke eksisterende. Hans muligheder og evne til at integreres yderligere i Danmark står således fuldt åbne, og han er indstillet herpå.

Hans unge alder, det forhold, at han ikke kan begå sig på syrisk, er ordblind samt mangler nære relationer i Syrien, indebærer, at hans forudsætninger for at etablere en tilværelse i Syrien er illusoriske. Det må her tages i betragtning, at Syrien må betegnes som et særligt farligt land, hvor tilknytning til slægt eller sekt er afgørende for mulighederne for at etablere en tilværelse.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at udvisning af T med sikkerhed ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

T er idømt fængsel i 1 år og 9 måneder for alvorlig kriminalitet i form af bl.a. grov vold i gentagelsestilfælde, røveri, ulovlig tvang og vidnetrusler begået af flere personer mod en 14-årig dreng. Volden blev udøvet af flere personer over et tidsrum på ca. halvdelen time på forskellige lokationer, og T og de øvrige gerningsmænd filmede dele af volden.

Den begåede kriminalitet har ikke en tilfældighedspræget karakter og kan i relation til udvisningsspørgsmålet ikke betragtes som ”ungdomskriminalitet”.

T har en stærk tilknytning til Danmark. Han har en begrænset tilknytning til Syrien, men han er ikke uden forudsætninger for at kunne klare sig i Syrien. Han har således talt syrisk med sin far, og han har via sine forældre haft løbende kontakt til anden nær familie i Syrien. Han vil kunne have kontakt til sine forældre og brødre via telefon og internet.

Såvel grovheden af Ts aktuelle kriminalitet som den idømte straf sammenholdt med hans tidligere straffe for ligeartet kriminalitet og det meget hurtige recidiv medfører, at karakteren af hans kriminalitet giver de fornødne tungtvejende grunde til at retfærdiggøre udvisning uanset hans alder på gerningstidspunkterne og uanset de samlede oplysninger om hans tilknytning til Danmark og til Syrien. At der må ske udvisning forstærkes af, at han tidligere er blevet advaret om risikoen for udvisning ved ny kriminalitet.

T må anses for generelt at udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige ro og orden, ligesom der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå alvorlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Indrejseforbuddet bør i lyset af sagens omstændigheder, herunder Ts alder og tilknytning til Danmark, fastsættes til 6 år.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at der efter en samlet vurdering foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, som efter Den Europæiske Menneskeret-

tighedsdomstols praksis kræves for at kunne udvise en udlænding for kriminalitet begået som mindreårig, når den pågældende er indrejst i Danmark som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet. Denne vurdering understøttes yderligere af, at T efter byrettens dom på ny har begået grov vold omfattet af straffelovens § 245. Højesteret tiltræder derfor, at T skal udvises, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. dagældende § 22, nr. 2, 3 og 6 (nu § 22, stk. 1), jf. § 26, stk. 2.

Højesteret tiltræder endvidere, at indrejseforbuddet er fastsat til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

T har i denne sag været frihedsberøvet fra den 16. marts 2024 til den 28. juni 2024.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.